

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

*Νίκος Χριστοδούλου
Μαρτίνο Τιρίμο*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΣΜΟΥ

1/09
21
2

ΑΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Μίκης Μιχαηλίδης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

πρόεδρος: Κωνσταντίνος Πατσαλίδης

αντιπρόεδρος: Άρης Μπασμαδέλης

μέλη: Δημήτρης Πάτρας

Γιώργος Πολίτης

Δημήτρης Χανδράκης

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.)

- Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Γιακουμής

- Αντιπρόεδρος

Κωνσταντίνος Χατζηκωνσταντίνου

Χριστίνα Γρίμπα

Σπύρος Μπαρούτας

Μάνος Ρουμελιώτης

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959 από το Σόλωνα Μιχαηλίδη, με τον τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος». Αρχικά αποτέλεσε τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, αριθμώντας πενήντα μόλις μέλη. Το 1969, χάρη στις προσπάθειες του ιδρυτή της, κρατικοποιήθηκε και πήρε τη σημερινή της ονομασία. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της: πρώτος ο Σόλων Μιχαηλίδης και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης και ο Λεωνίδας Καβάκος. Σήμερα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και αναπληρωτής διευθυντής της είναι ο Μίκης Μιχαηλίδης.

Από την αρχή η ΚΟΘ συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά της ένα πλούσιο ρεπερτόριο, από το μπαρόκ μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 20ου αιώνα, με στόχο πάντα την ανάδειξη του μουσικού πολιτισμού συνολικά και πέρα από τα όρια του κλασικού.

Πρωταρχικός στόχος της είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης και η προώθηση νέων ταλέντων. Πολλές ήταν, επίσης, οι πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις που πραγματοποίησε. Διάσημοι Έλληνες και ξένοι αρχιμουσικοί καθώς και σολίστες διεθνούς ακτινοβολίας πλαισίωσαν και πλαισιώνουν τις συναυλίες της ΚΟΘ.

Μίκης Μιχαηλίδης

Γεννήθηκε στη Λευκωσία της Κύπρου το 1949. Άρχισε τις μουσικές του σπουδές στο βιολί και στα θεωρητικά στην Ελληνική Μουσική Ακαδημία της Λευκωσίας (1959-1968) και συνέχισε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, με δάσκαλο στο βιολί τον Κοσμά Γαλιλαία και στα ανώτερα θεωρητικά το θεό του, Σόλωνα Μιχαηλίδη. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στην Ανώτατη Σχολή Μουσικής της Βιέννης. Παρακολούθησε σεμινάρια παλιάς μουσικής στο Βέλγιο και στη Νίκαια κοντά στον Leonid Kogan και στον A. Loewengut, καθώς και μαθήματα διεύθυνσης συνόλου και βιολιού στο Κονσερβατόριο της Βιέννης. Είναι απόφοιτος του Royal School of Music του Λονδίνου, με δίπλωμα εκτελεστού βιολιού.

Ξεκίνησε τις πρώτες του εμφανίσεις στην τηλεόραση και στο ραδιόφωνο της Κύπρου σε ηλικία μόλις 12 ετών. Υπήρξε μέλος του Τρίο Λευκωσίας και της Ορχήστρας της Ραδιοφωνίας (CBC), της οποίας ήταν και σολίστ. Έδωσε ρεσιτάλ σε όλες τις πόλεις της Κύπρου.

Κατά τη διάρκεια των σπουδών του στην Αυστρία ήταν μέλος της Ορχήστρας Δωματίου "Cappella Academica" (1973-78), με συναυλίες και ηχογραφήσεις δίσκων σε όλη την Ευρώπη. Υπήρξε, επίσης, μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας του Durban στη Νότιο Αφρική, μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας Tonkunstler της Βιέννης (1976-1981), ιδρυτής και μέλος του TRIO METAMORFON με συναυλίες, ηχογραφήσεις και τηλεοπτικές εμφανίσεις ανά την Ευρώπη (1979-81), μέλος του συγκροτήματος παλιάς μουσικής "Clemencic Consort" (μπαρόκ, βιόλα και όλα τα μεσαιωνικά όργανα), με το οποίο περιόδευσε σε Ευρώπη και Αμερική (1971-1985).

Επιστρέφοντας στην Ελλάδα διδαχεί βιολί και ορχήστρα στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης (1981-1985) και στο Δημοτικό Ωδείο Κατερίνης (1981-1991). Υπήρξε διευθυντής των μουσικών σεμιναρίων "ΒΕΡΤΙΣΚΟΣ", μαέστρος της Ορχήστρας Νέων Βορείου Ελλάδος, της Ορχήστρας "Pro Musica" Θεσσαλονίκης και μέλος του συγκροτήματος "Αυλέγχορδον".

Έδωσε ιδιαίτερο βάρος στους Έλληνες συνθέτες και στους νέους εκτελεστές. Κάθε χρόνο οι μαθητές του κατακτούν βραβεία και χρυσά μετάλλια σε πανελλήνιους και τοπικούς διαγωνισμούς. Έχει γράψει δύο βιβλία: το "Μαθαίνω Βιολί" για μικρούς βιολιστές και τα "Απλά Παιδαγωγικά" για έγχορδα.

Ανέβασε πρώτος παιδική όπερα και παιδικό μιούζικαλ στην Ελλάδα (στο Βασιλικό Θέατρο), καθώς και παιδικό μουσικό θέατρο (στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος). Τόσο σαν βιολιστής όσο και σαν μαέστρος έκανε πολλές παγκόσμιες και πανελλήνιες πρώτες εκτελεσεις.

Είναι Α' Κορυφαίος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, ενώ διδάσκει βιολί, ορχήστρα και μουσική δωματίου στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης από το 1985. Επί πολλά χρόνια είναι μέλος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και από το Μάρτιο του 2001 είναι Αναπληρωτής Διευθυντής της Κ.Ο.Θ.

21/09

Διευθυντής ορχήστρας

Νίκος Χριστοδούλου

Μαρτίνο Τιρίμο

Πιάνο

L. v. Beethoven: "Τα πλάσματα του Προμηθέα", Εισαγωγή, έργο 43

Διάρκεια: 5'

J. Brahms: Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα αρ.1, σε ρε ελάσσονα, έργο 15

Διάρκεια: 43'

Διάλειμμα

N. Σκαλκώτας: "Τρεις Εικόνες" (Μικρή Χορευτική Σουίτα)

Α' ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Διάρκεια: 11'

Ci. Debussy: "Η θάλασσα" - Σουίτα

Διάρκεια: 22'

Νίκος Χριστοδούλου

Γεννήθηκε στο Βόλο το 1959. Σπούδασε στην Αθήνα σύνθεση με τον Γ.Α.Παπαϊωάννου και πήρε δίπλωμα πιάνου με τον Γ.Πλάτωνα. Έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στη σύνθεση στην Ανώτατη Σχολή Μουσικής του Μονάχου και στη διεύθυνση ορχήστρας στο Βασιλικό Κολλέγιο Μουσικής του Λονδίνου, με υποτροφίες του Ιδρύματος Ωνάση και της Ακαδημίας Αθηνών. Πήρε το "Βραβείο Fullbright για καλλιτέχνες" και προσκλήθηκε ως βοηθός διευθυντής ορχήστρας από τον Sir Charles Mackerras στη Metropolitan Opera της Νέας Υόρκης. Σπούδασε επίσης ελληνική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Ο Νίκος Χριστοδούλου έχει συνθέσει έργα για ορχήστρα, χορωδία, μουσική δωματίου, σκηνική μουσική και τραγούδια. Από το 1977 συνεργάστηκε ως συνθέτης με το Γ' Πρόγραμμα (μουσική για τη σειρά "Εδώ Λιλιπούπολη" κ.ά.). Έργα του έχουν παιχτεί και ηχογραφηθεί συχνά στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Χορωδιακά του έργα έχουν εκδοθεί από το Υπουργείο Πολιτισμού. Συνθέσεις του έχουν παραγγελθεί από: Ελληνική Ραδιοφωνία, Εθνικό Θέατρο, Υπουργείο Πολιτισμού, Υπουργείο Προεδρίας, Δήμος Θεσσαλονίκης, Δήμος Ηρακλείου, Ινστιτούτο Γκαίτε, Οργανισμός Μεγάρου Μουσικής Αθηνών κ.ά.

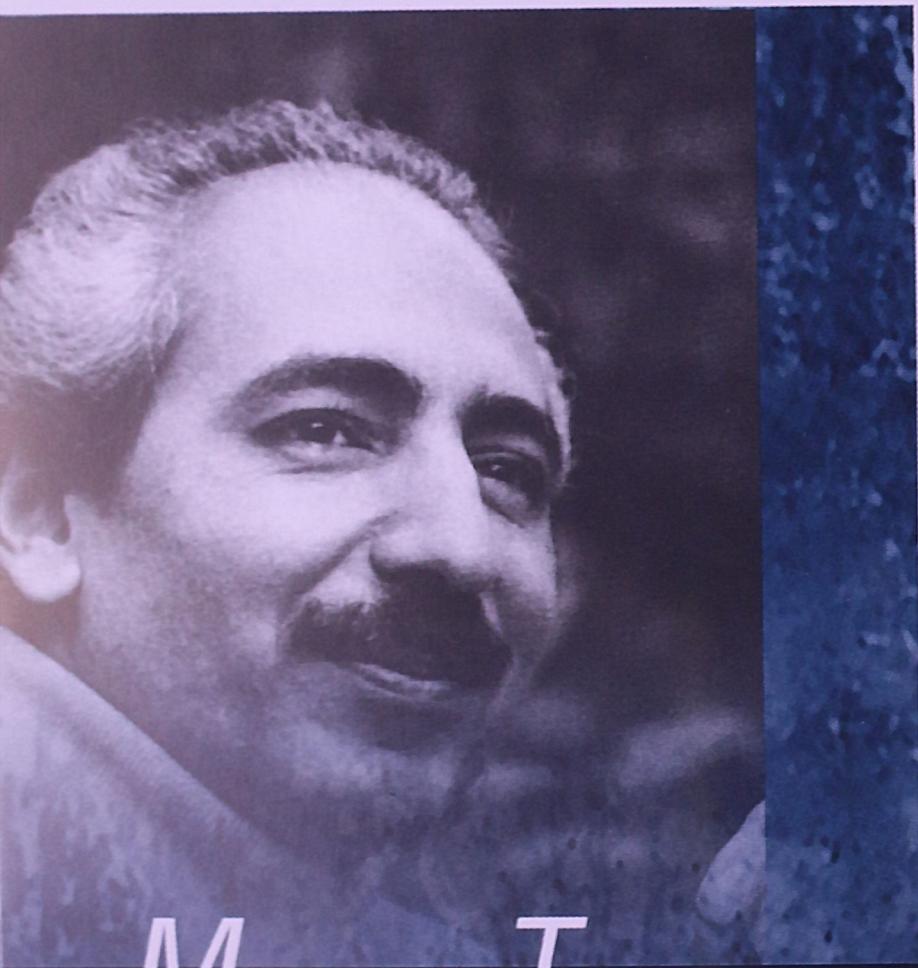
Συνεργάζεται με τις ελληνικές συμφωνικές ορχήστρες και τη Λυρική Σκηνή. Το 1990 δημιούργησε τη Νέα Συμφωνική Ορχήστρα Αθηνών, με την οποία έκανε πρώτες ελληνικές εκτελέσεις έργων Mozart, Strauss, Berg, Stravinsky, Shostakovich. Παράλληλα το 1991 ίδρυσε τη Φιλαρμονική Νέων της Ευρώπης -Euro Youth Philharmonic, την πρώτη πανευρωπαϊκή ορχήστρα, με έδρα τους Δελφούς, με την οποία δισκογράφησε σε CD, Χορούς του Σκαλκώτα και την 3^η Συμφωνία του Brahms. Συνεργάζεται με πολλές ορχήστρες, καθώς και διεθνή φεστιβάλ στο εξωτερικό, μεταξύ των οποίων οι: Συμφωνική Ορχήστρα του Μάλμε, Συμφωνική Ορχήστρα της Ισλανδίας, Συμφωνική Ορχήστρα της Αρμενίας, Ορχήστρα Δωματίου Serenade, Φιλαρμονική Ορχήστρα της Αρμενίας, Ορχήστρα και Χορωδία του Κέντρου Μπαχ της Μόσχας, Όπερα του Μπολσόι, Συμφωνική Ορχήστρα του Βερολίνου. >>

>Το 1999 πραγματοποίησε σειρά συναυλιών στα πλαίσια αφιερώματος του Υπουργείου Πολιτισμού της Δανίας στον *Carl Nielsen* στην Αθήνα. Την περίοδο 2000 - 01 διηγόθυνε στην Λυρική Σκηνή την πρεμιέρα της όπερας του *Χάρη Βρόντου "Οι Δαιμονισμένοι"* και συνεργάστηκε με το **Διεθνές Φεστιβάλ Σύγχρονης Μουσικής της Δανίας** στο **Όντενζε**, όπου διηγόθυνε την παγκόσμια πρεμιέρα της **Συμφωνίας** του *Lars Graugaard*. Το Δεκέμβριο 2000 είχε την καλλιτεχνική διεύθυνση του φεστιβάλ **"Nikos Skalkotas Tage"** στο *Konzerthaus του Βερολίνου*. Η περίοδος 2001 - 02 περιλαμβάνει συνεργασίες με την **Ορχήστρα της Ακαδημίας του Αγίου Μαρτίνου των Αγρών** και τη **Συμφωνική Ορχήστρα του BBC**.

Δισκογραφεί για την εταιρεία **BIS** το συμφωνικό έργο του Νίκου Σκαλκώτα με τη συνεργασία σκανδιναβικών ορχηστρών (πρώτες παγκόσμιες δισκογραφήσεις - *Largo Sinfonico, Με του Μαγιού τα Μάγια, Η Λυγερή και ο Χάρος, Κοντσέρτα, Χοροί κ.ά.*). Η δισκογραφική σειρά έγινε δεκτή με ενθουσιασμό από το κοινό και τους κριτικούς διεθνώς και τιμήθηκε με κορυφαία διάκριση στην κατηγορία **"Καλύτεροι Δίσκοι του Έτους"** ("Best CDs of the Year") το 1998 και το 1999 από τα περιοδικά **BBC Music Magazine** και **Gramophone**. Επίσης έλαβε τιμητική διάκριση από το **Klassik heute** και την **Ένωση Ελλήνων Κριτικών Θεάτρου και Μουσικής**.

Ως πιανίστας πραγματοποιεί συναυλίες μουσικής δωματίου και ηχογραφήσεις. Έχει κάνει κριτική αποκατάσταση από τα χειρόγραφα δύο αγνώστων έργων μουσικής δωματίου του **Αιμιλίου Ριάδη**. Έχει επίσης κάνει κριτική εκδοτική επιμέλεια συμφωνικών έργων του Ν. Σκαλκώτα. Η μελέτη του **"Ο μουσικός Σεφέρης"** για την παρουσία της μουσικής στο έργο του Σεφέρη έχει εκδοθεί από το Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης. Έχει δημοσιεύσει μελέτες για μουσικά θέματα και για την ελληνική μουσική. □

Ο Μαρτίνο Τιρίμο, γόνος μουσικής οικογένειας από τη Λάρνακα, άρχισε μαθήματα πιάνου και βιολιού με τον πατέρα του **Δημήτρη Τιρίμο**, βιολονίστα και μαέστρο και ένα από τους πιο διακεκριμένους Κυπρίους μουσικούς. Ο Μαρτίνο έδωσε την πρώτη του συναυλία στα 6 του χρόνια και όταν ήταν μόλις 12 χρόνων διηγήθηκε επτά παραστάσεις της όπερας "**La Traviata**" του **Verdi**, με σολίστ από τη "Σκάλα του Μιλάνου". Στα 13 του χρόνια κέρδισε κυβερνητική υποτροφία και έφυγε για την Αγγλία, όπου δύο μόνο χρόνια αργότερα κέρδισε το **Χρυσό Μετάλλιο των Royal Schools of Music**. Στα 16 του χρόνια κέρδισε την υποτροφία **Liszt** της Royal Academy of Music. Αποφοίτησε με διάκριση στο πιάνο και στη σύνθεση, κέρδισε δε 11 βραβεία που περιλάμβαναν και το **Χρυσό Μετάλλιο Mc Farren**. Στη συνέχεια ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη Βιέννη και αργότερα συνεργάστηκε στενά με τον μεγαλύτερο μέντορά του, τον **Gordon Green**.

Μαρτίνο Τιρίμο

Έκτοτε εμφανίστηκε με τις μεγαλύτερες ορχήστρες του κόσμου, όπως του **Βερολίνου**, **Κλήβελαντ**, **Δρέσδης**, **Λειψίας**, **Μονάχου**, **Πράγας** και με τις κορυφαίες βρετανικές ορχήστρες, πλάι σε διάσημους μαέστρους όπως οι **Barbirolli**, **Boult**, **Pritchard**, **Sanderling**, **Masur** και **Rattle**. Επίσης έπαιξε και διηγήθηκε επανειλημμένα τα 5 κοντσέρτα του **Beethoven** με τη **Φιλαρμονική Ορχήστρα** της **Δρέσδης** τόσο στη Γερμανία όσο και σε άλλους σημαντικούς χώρους, περιλαμβανομένου του **Royal Festival Hall**. Εμφανίζεται συχνά με την ορχήστρα αυτή τόσο ως σολίστ όσο και ως μαέστρος.

Το ρεπερτόριό του είναι πολύ ευρύ και περιλαμβάνει 70 κοντσέρτα, καθώς και τα περισσότερα από τα πιο σημαντικά έργα των μεγάλων μουσουργών. Εξάλλου συνδέθηκε ιδιαίτερα με το Κοντσέρτο για πιάνο του **Tippett**, το οποίο και ερμήνευσε επανειλημμένα με μαέστρο τον ίδιο το συνθέτη. >

> Ηηχογράφησή τους του έργου αυτού με τη **Nimbus** κυκλοφόρησε το 1991. Ανάμεσα σε πολλές άλλες ηχογραφήσεις που έκανε είναι τα δύο κοντσέρτα του **Brahms** με τη **London Philharmonic (EMI)**, τα δύο κοντσέρτα του **Chopin** με τη **London Philharmonia (BMG)** και ένα δίσκο με το δεύτερο κοντσέρτο και τη "Ραψωδία σ' ένα θέμα του Paganini" του **Sergei Rachmaninov**, που έγινε ένα από τα best sellers της EMI και για τον οποίο τιμήθηκε το 1995 με Χρυσό Δίσκο. Εξάλλου ηχογράφησε για τη σειρά των **IMP Classics** όλα τα έργα για πιάνο του **Debussy**.

Ο Τιρίμο διακρίνεται για τις ερμηνείες των έργων του Schubert και το 1975 έγινε ο πρώτος πιανίστας που ερμήνευσε τον ολοκληρωμένο κύκλο από 21 σονάτες του συνθέτη αυτού στο **Queen Elizabeth Hall**, αφού συμπλήρωσε πρώτα και τα ημιτελή μέρη. Το 1996 ηχογράφησε ολόκληρο τον κύκλο (8 δίσκους) για την EMI, ενώ παράλληλα κυκλοφόρησε από την **Urtext Βιέννης** η έκδοσή του σε τρεις τόμους (1997-1999). Την ίδια περίοδο παρουσίασε 6 συναυλίες στο **Wigmore Hall**, αφιερωμένες όλες στα κυριότερα έργα για πιάνο του Schubert. Πρόσφατες δραστηριότητές του περιλαμβάνουν περιοδείες με την **English Chamber Orchestra** και την **Prague Chamber Orchestra**, όπου εμφανίζεται ως σολίστ και μαέστρος, καθώς και συναυλίες με τις ορχήστρες **Philharmonia, Atlanta Symphony, Belgrade Philharmonic, BBC Philharmonic** και ένα ρεσιτάλ στο **Μέγαρο Αθηνών**. Εμφανίζεται συχνά σε διεθνή φεστιβάλ και ανάμεσα στις οπτικογραφήσεις του περιλαμβάνεται το κοντσέρτο για πιάνο του Tippett, που αναμεταδόθηκε ζωντανά από τον **Καθεδρικό Ναό του Coventry** κατά τη διάρκεια των εορτασμών για την επέτειο των 90ων γενεθλίων του συνθέτη.

Ο Τιρίμο είναι **Επίτιμος Πρόεδρος** του **Epta Κύπρου** καθώς και **Αντιπρόεδρος** του **Epta** του **Συμβουλίου της Ευρώπης**. Το 1978 ήταν ο νεότερος μουσικός που επιλέγη ποτέ **Εταίρος της Royal Academy of Music**. Παραδίδει σεμινάρια (master class) και υπηρετεί ως μέλος κριτικής επιτροπής σε διεθνείς διαγωνισμούς πιάνου.

Το 1998 έγραψε τη μουσική για την τηλεοπτική σειρά "**Η Οδύσσεια**", που παρουσιάστηκε σε 8 επεισόδια στο Channel 4 και σε άλλους ευρωπαϊκούς τηλεοπτικούς σταθμούς. Ο Τιρίμο γιόρτασε το έτος 2000 παίζοντας και τις 32 σονάτες για πιάνο του Beethoven σε 4 κύκλους (28 συναυλίες). Στο τέλος των συναυλιών αυτών ο κριτικός του Hereford Times χαρακτήρισε τον Τιρίμο "έναν από τους μεγάλους πιανίστες όλων των εποχών". Το 2001 έδωσε δυο κύκλους ρεσιτάλ με τα κυριότερα έργα του Robert και της Clara Schumann και το Noémbrio, στο Μέγαρο Αθηνών, αρχίζει μια σειρά αφιερωμένη στα κοντσέρτα για πιάνο του Mozart με την **Prague Chamber Orchestra**. □

Ludwig Van Beethoven (1770 - 1827)

"Τα πλάσματα του Προμηθέα". Εισαγωγή, έργο 43

Η εισαγωγή μαζί με άλλα 16 μέρη γράφηκε το 1801 για το μπαλέτο του Salvatore Vigano "Τα πλάσματα του Προμηθέα", ενώ η έκδοση έγινε αρκετά χρόνια αργότερα, γι' αυτό έχει τον αριθμό έργου 43. Στην αφίσα της πρώτης παράστασης η υπόθεση του έργου παρουσιάζεται ως εξής: Το θέμα αυτού του αλληγορικού μπαλέτου είναι ο μύθος του Προμηθέα. Οι Έλληνες φιλόσοφοι που τον γνώριζαν μας τον εξηγούν. Ο Προμηθέας ήταν ένα υπέροχο πνεύμα που, επειδή βρήκε την ανθρωπότητα σε μία κατάσταση βαθιάς άγνοιας, θέλησε να την εξευγενίσει με την επιστήμη και την τέχνη, και να της διδάξει την ηθική. Με βάση αυτή την αρχή, το μπαλέτο παρουσιάζει δύο αγάλματα που απέκτησαν ζωή και με την δύναμη της αρμονίας, μπορούν να δεχθούν όλα τα ανθρώπινα πάθη. Ο Προμηθέας τα οδηγεί στο όρος Παρνασσός για να δεχθούν τα δώρα του Απόλλωνα, θεού των τεχνών.

Η εισαγωγή χωρίζεται σ' ένα σύντομο adagio, όπου φαίνεται να σκιαγραφείται η μορφή του Προμηθέα, και στο κυρίως μέρος allegro molto con brio στο οποίο παρουσιάζονται δυο θέματα. Εδώ ο Μπετόβεν ανατρέπει συνειδητά την ομαλότητα της ροής, δημιουργώντας αντιθέσεις στη μελωδία, το ρυθμό και την άρθρωση.

Φαίνεται πως το θέμα του Προμηθέα απασχόλησε εκείνη την περίοδο ιδιαίτερα τον Μπετόβεν, διότι το ηρωικό θέμα απ' το φινάλε του μπαλέτου το χρησιμοποιεί και σε τρία άλλα έργα της ίδιας περιόδου: στο 7^ο kontratanz για ορχήστρα (1800-01), στις 15 Παραλλαγές Eroica για πιάνο, έργο 35 (1802) καθώς και στο τελευταίο μέρος της Τρίτης Συμφωνίας, έργο 55 (1803).

Johannes Brahms (1833 - 1897)

Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα, Αρ.1, σε ρε ελάσσονα, έργο 15

Το όνομα του Μπραμς συνδέεται στενά με του Σούμαν. Ήταν εκείνος που χαιρέτισε πρώτος το νεαρό Μπραμς - είκοσι χρόνων τότε - στη Neue Zeitschrift für Musik, έχοντας από καιρό εγκαταλείψει την ηγεσία της (1844) και επανερχόμενος μόνο για να γράψει. Με τον τίτλο "Νέοι Δρόμοι", ο Σούμαν, μαχητικότατος μουσικοκριτικός, εκτός από συνθέτης, γράφει ένα διθύραμβο για το νεαρό συνθέτη (...).

"Πολλά καινούρια και άξια λόγου ταλέντα έκαναν την εμφάνισή τους. Ένα καινούργιο μουσικό δυναμικό μας δίνει τα διαπιστευτήριά του, όπως μας φανερώνει η πληθώρα των φιλόδοξων καλλιτεχνών τα τελευταία χρόνια, ακόμη και αν οι δημιουργίες τους είναι κυρίως γνωστές μόνο σε ένα περιορισμένο κύκλο.

Παρακολουθώντας τα μονοπάτια που τράβηξαν οι εκλεκτοί αυτοί με το μεγαλύτερο ενδιαφέρον,

είμαι της άποψης, ότι μετά από τόση προετοιμασία, ένας άνθρωπος μπορεί και πρέπει να φανεί ξαφνικά μια μέρα, ένας άνθρωπος που να αρθρώσει με τον ιδανικότερο τρόπο την υψηλότερη έκφραση της εποχής μας, ένας άνθρωπος που θα μας δώσει την τελειότητα, όχι σαν αποτέλεσμα

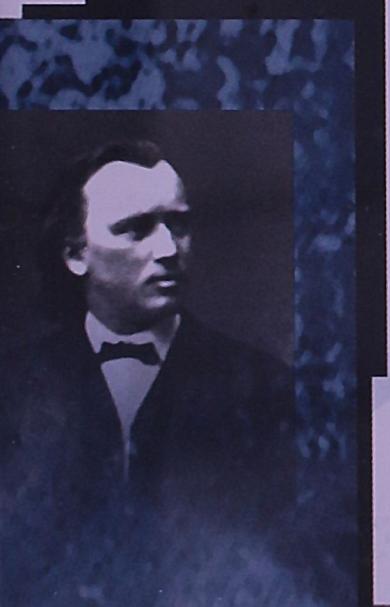
μιας σταδιακής εξέλιξης, αλλά που σαν την Αθηνά, να ξεπηδάει και αυτός πάνοπλος από το κεφάλι του Κρόνου. Και αυτός ήρθε λοιπόν, ένα νέο πλάσμα που γύρω από το λίκνο του οι Χάριτες και οι Ήρωες στέκονται φρουρά.

Το όνομά του είναι: Γιοχάνες Μπραμς και μας έρχεται από το Αμβούργο,

όπου εργάστηκε ήσυχα και απαρατήρητα, ασκημένος στις πιο δύσκολες

θέσεις της τέχνης του από έναν εξαίρετο δάσκαλο που μας στέλνει τις πιο

ενθουσιώδεις συστάσεις γι' αυτόν >

κι ο οποίος μου συστήθηκε πρόσφατα από έναν γνωστό και σεβαστό δάσκαλο. Ακόμη και εξωτερικά συνδυάζει στο πρόσωπό του όλα τα σημάδια που φτιάχνουν τον εκλεκτό άνδρα. Καθισμένος στο πιάνο, μας αποκάλυψε με μιας θαυμαστές περιοχές. Μας βύθισε σε μια δίνη που η μαγεία της μας συνεπήρε όλο και περισσότερο. Σ' αυτό προσθέστε και ένα εμπνευσμένο ύφος παιξίματος που μετατρέπει το πιάνο σε ολόκληρη ορχήστρα από θρήνους και θριάμβους. Έχει γράψει σονάτες, κάτω από το πέπλο της συμφωνίας. Τραγούδια που, όσο κι αν διαπερνούνται από μια βαθειά φωνητική μελωδία, την ποίησή τους την μαντεύει κανείς δίχως να γνωρίζει τα λόγια. Κομμάτια για πιάνο με ένα χαρακτήρα δαιμονικό, άπειρα γοητευτικό στη φόρμα τους. Ύστερα σονάτες για βιολί και πιάνο, κουαρτέτα για έγχορδα. Και κάθε έργο ξεχωρίζει τόσο πολύ από το άλλο, λες και το καθένα αναβλύζει από μία διαφορετική πηγή. Και έπειτα, ξεσπώντας σαν χείμαρρος, τα συνενώνει όλα σ' έναν καταρράκτη που πέφτοντας, πάνω από τα αφρισμένα νερά του, αφήνει ψηλά ένα ειρηνικό ουράνιο τόξο, περιτριγυρισμένο από παιχνιδιάρες μέλισσες και τραγουδισμένο από τα κελαϊδίσματα των αηδονιών (...)

Αυτά τα 1853. Ένα χρόνο μετά ο Μπραμς αρχίζει το πρώτο μεγάλο έργο του, αυτό που αργότερα (το 1859) παρουσιάστηκε ως *Πρώτο κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα*, έργο 15.

Σπάνια έργο γράφηκε με τόσες δυσκολίες και πέρασε τόσες μετατροπές, ώσπου ο αιώνια αμφιταλαντευόμενος συνθέτης του, με ακόμα έντονες τις νεανικές τάσεις αυτοκριτικής του, να φτάσει στην τελική του διατύπωση. (Όποιος διαβάσει την εισαγωγή του Wilhelm Altmann στην παρτιτούρα του κοντσέρτου - Edition Eulenburg- θα εκπλαγεί πράγματι με τον "τρόπο" που συνδέθηκε το έργο αυτό, με τις ατέλειωτες αμφιβολίες του Μπραμς, με το ασταμάτητο πάνε κι έλα του χειρογράφου του ανάμεσα σ' αυτόν, τον φίλο του Joachim και την Klára Szúmán με τις απόψεις, την κριτική και τις διορθώσεις του καθενός, λες και τελικά το έργο επρόκειτο να είναι αποτέλεσμα "συλλογικής" καλλιτεχνικής δημιουργίας, γραμμένο μόνο δια χειρός Μπραμς). >

Ξεκινημένο ως συμφωνία, ως μια τεράστια σονάτα για δύο πιάνα, το έργο κατέληξε ως κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα, όπου οι δύο πρωταγωνιστές, σολίστ και ορχήστρα, ανταγωνίζονται ένας τον άλλο με ίσους όρους, όπου, ακόμη περισσότερο, το πιάνο γίνεται ένα obligato τμήμα της ορχήστρας, εισάγοντας έτσι μια καινούρια διάσταση στην έννοια του κοντσέρτου.

Το δραματικό *Πρώτο μέρος* ξεκινά σε διπλό forte με ένα εκρηκτικό θέμα στα a' βιολιά και στα τσέλα με τη συνοδεία κρατημένων φθόγγων στα κλαρινέτα, φαγκότα και κοντραμπάσα και με το τρέμολο - μέσα σε καταπληκτικές αυξομειώσεις έντασης των τυμπάνων. Σίγουρα είναι η πιο δυνατή είσοδος θέματος που γράφτηκε ποτέ μετά την "Ενάτη Συμφωνία" του Μπετόβεν.² Η είσοδος του πιάνου με το δεύτερο θέμα, μελωδική, λυρική, μελαγχολική κινείται περισσότερο μέσα στο πνεύμα του έργου "Κατά Ματθαίον Πάθη" του Μπαχ, παρά στο πνεύμα της μουσικής που παιζόταν στις μεγάλες αίθουσες συναυλιών στα μέσα του 19^{ου} αιώνα.³ Πόσο διαφέρει το κοντσέρτο αυτό από εκείνα του Liszt, του Grieg, του Tchaikovsky, που με τη θυελλώδη είσοδο του πιανίστα προσπαθούν να αυτοεπιβεβαιώσουν και να αυτοδικαιώσουν τη φόρμα τους! Πολλά τμήματα του πρώτου μέρους είναι μικρογραφίες: αυτόνομα και αυτάρκη κομμάτια που συνδέονται άμεσα με τις μονοδιάστατες εκείνες φόρμες, οι οποίες βρίσκονται σε πλήρη άνθηση σε ολόκληρη τη ρομαντική περίοδο.

Το *Δεύτερο μέρος* είναι ένα ήρεμο και γαλήνιο adagio. Αν το πρώτο μέρος απηχεί την τραγική κατάληξη του φίλου του συνθέτη και πνευματικού υποκινητή του, του Σούμαν (αρχίζει με την απονεννοημένη του απόπειρα το 1854 και τελειώνει με το θάνατό του στο φρενοκομείο δύο χρόνια αργότερα), το αργό αυτό μέρος είναι ένα μνημόσυνο. Το βασικό του θέμα χαρακτηρίζει και ο ίδιος ο Μπραμς σαν ένα Benedictus (Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου). >

Το φινάλε είναι rondo γεμάτο ενεργητικότητα, ζωντάνια και χιούμορ.

Αρχίζει με το κύριο θέμα δοσμένο στο σολίστα. Παρά τα χαρούμενα δευτερεύοντα θέματά του δεν χάνει την ευρωστία του. Συμφλιώνει κατά κάποιο τρόπο τις τραγικές συγκρούσεις του πρώτου μέρους και προσφέρει την "κάθαρση των παθημάτων" στον ακροατή.

Η εκτέλεση του έργου τον Ιανουάριο του 1859 στη Λειψία (λίγες μέρες μετά την πρώτη στο Αννόβερο) με τον ίδιο το συνθέτη στο πιάνο, στάθηκε μία παταγώδης αποτυχία.

Ο Μπραμς στην Κλάρα Σούμαν.

"Το κοντσέρτο μου πήγε καλά. Έκανα δύο πρόβες. Ίσως θα άκουσες κιόλας, ότι ήτανε ένα τέλειο φιάσκο. Στην πρόβα το αντιμετώπισαν με τέλεια αδιαφορία και στην παράσταση (όπου μόλις 3 άτομα σήκωσαν τα χέρια για να χειροκροτήσουν) στην ουσία το σφύριξαν".⁴

Η αποτυχία κόστισε βαθειά στον Μπραμς. Το ακροατήριο της Λειψίας, συνηθισμένο στα φανταχτερά, βιρτουόζικα κοντσέρτα της εποχής εκείνης, δεν έδωσε καμία σημασία στη βαθύτητα της σύνθεσής του.

Πολύ χαρακτηριστικά, ο Μπραμς γράφει αργότερα στο φίλο του Joseph Joachim:

"Είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να τύχει σε κάποιον, πιστεύω. Τον αναγκάζει να περισυλλέξει τις σκέψεις του και να του τονώσει το ηθικό! Φυσικά, ακόμη πειραματίζομαι και ψάχνω να βρω το δρόμο μου. Δεν νομίζεις, όμως πως το σφύριγμα πήγαινε πολύ;"⁵.

Κώστας Γριμάλδης

Από τον Oliver Strunk: *Source Readings in Music History*. Faber & Faber, τόμος 8^{ος}, *The Romantica Era*, σελ.104-5.

² Βλ. και Donald Francis Tovey. *Essays in Musical Analysis*, Oxford University Press, τόμος 3^{ος}, σελ.115.

³ Antony Hopkins: *Talking About Music*. Pan Books, σελ.234.

⁴ Ό.π. σελ.233.

⁵ Homer Ulrich: *Symphonic Music*. Columbia University Press, σελ.204.

Níkos Σκαλκώτας (1904 - 1949)

"Τρεις Εικόνες" (Μικρή Χορευτική Σουίτα)

Ο Νίκος Σκαλκώτας είναι μια μοναδική περίπτωση συνθέτη στον 20ο αιώνα. Εξερεύνησε παράλληλα όλες τις κύριες τάσεις της μουσικής της εποχής του: Ατονικότητα, δωδεκάφθογγη μέθοδο, διευρυμένη τονικότητα, συστηματική χρήση στοιχείων της ελληνικής παραδοσιακής μουσικής (σε έργα τονικά, όσο και ατονικά!), νεοκλασικισμό.

Η διεθνής φήμη του Σκαλκώτα, ύστερα από τον πρόωρο θάνατό του, οφείλεται κατ' αρχήν στα μεγάλα ατονικά του έργα, ωστόσο σχεδόν το μισό της δημιουργικής του παραγωγής είναι γραμμένο σε προσωπική τονική γλώσσα. Σε όλη τη διάρκεια της δημιουργικής του ζωής ο Σκαλκώτας συνέθετε παράλληλα σε ατονικά και τονικά ιδιώματα.

Όπως πολλοί συνθέτες του 20ου αιώνα, ο Σκαλκώτας ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τη μουσική μπαλέτου και συνεργάστηκε με όλα τα σημαντικά πρόσωπα και φορείς του χορού στην εποχή του (Πολυξένη Ματέι, Κούλα Πράτσικα, Λουκία Σακελλαρίου, Κώστας Νίκολς, Λύκειο Ελληνίδων κ.ά.). Φαίνεται ότι ο Σκαλκώτας είναι ιστορικά ο σημαντικότερος Έλληνας συνθέτης μουσικής για χορό. Τα μεγαλύτερα (σε έκταση) μπαλέτα του είναι "Η Λυγερή και ο Χάρος" και "Η Θάλασσα".

Ο Σκαλκώτας συνέθεσε το μπαλέτο "Τρεις Εικόνες" Μικρή Χορευτική Σουίτα (Εικόνες για Ορχήστρα) το 1948 και το ενορχήστρωσε το 1949, την τελευταία χρονιά της ζωής του. Την ίδια χρονιά το έργο παίχτηκε από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών. Έκτοτε, εκτός από μια εκτέλεση στις αρχές της δεκαετίας του 1960, το έργο παρέμεινε ουσιαστικά άγνωστο. Σήμερα παρουσιάζεται από νέα παρτιτούρα με κριτική εκδοτική επιμέλεια. Είναι γραμμένο στο "νεοκλασικό" τονικό ιδίωμα, το οποίο κυριαρχεί στα τελευταία χρόνια της ζωής του συνθέτη. >

Δύο μέρη από το μπαλέτο, μαζί με ορισμένα μέρη από το μπαλέτο "Η θάλασσα", υπάρχουν και σε εκδοχή για σόλο πιάνο, με τον τίτλο "Από τη γη και τη θάλασσα της Ελλάδος". Είναι ένα από τα γοητευτικότερα έργα της τελευταίας περιόδου του συνθέτη και χαρακτηρίζεται από το προσωπικό ύφος, την ευφορία των ιδεών, καθώς και την ιδιαίτερη ενορχηστρωτική τέχνη.

Στη συναυλία αυτή παίζονται τα τρία από τα τέσσερα μέρη του έργου. Ο Σκαλκώτας, με αφορμή την πρώτη εκτέλεση του έργου, σημειώνει:

"Οι εικόνες είναι σαν χοροί γραμμένοι σε λαϊκό, χωριάτικο και ποιμενικό χαρακτήρα σε μορφή σουίτας. Οι δύο πρώτες στο χωριό, οι χωρικοί θερίζουν και σπέρνουν, η μουσική σε απλό χορευτικό ρυθμό σαν να περιγράφει την φροντίδα και τον κόπο του θερισμού που ηλιοκαμένοι άνθρωποι αισθάνονται τη βαθειά ευχαρίστηση της δουλειάς μέσα στην ωραία Φύση - όπως και ο αργός ρυθμός της σποράς με τον ποιμενικό και μελωδικό σκοπό που κυριαρχεί απ' αρχής μέχρι τέλους.

Ο Θερισμός διαιρείται σε τρία μέρη: πρώτο θέμα, δεύτερο και επανάληψις του πρώτου με μια μικρή Coda. Η Σπορά διαιρείται επίσης σε τρία μέρη: πρώτο θέμα με μικρή πολυφωνική τάση, δεύτερο θέμα σαν ποιμενικό και επανάληψις του πρώτου με μικρές παραλλαγές που μας φέρουν προς το τέλος. Το μέρος αυτό έχει και εκκλησιαστικό, θρησκευτικό χαρακτήρα. Το τρίτο μέρος, ο Τρύγος, αποτελείται απ' το πρώτο ρυθμικό και λαϊκό θέμα: ακολουθεί ένα ενδιάμεσο επεισόδιο με συνεχείς γρήγορες φιγούρες που συνοδεύονται επίσης απ' το ρυθμό του πρώτο θέματος - αμέσως κατόπιν εμφανίζεται το δεύτερο θέμα συνοδευόμενο από bassi ostinati, προς το τέλος επανάληψις του πρώτου θέματος με εμφανές ρυθμικό τέλος.

[...] Η αρμονία, όπως και η μουσική έκφραση των θεμάτων, είναι παρ' όλες τις ελευθερίες που ακούγονται επίσης ιδιαιτέρως συγκρατημένη και συμβαδίζει με το ρυθμό όλων των θεμάτων".

Nίκος Χριστοδούλου

Claude Debussy (1862 - 1918)

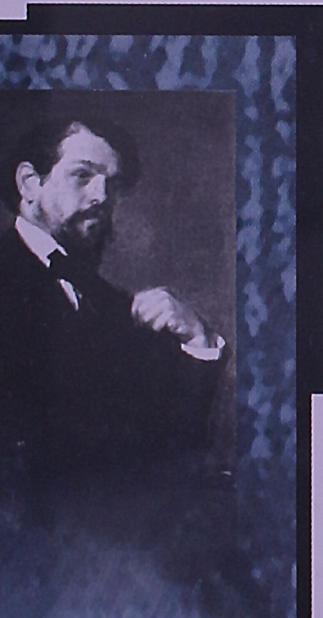
"Η Θάλασσα". Τρία συμφωνικά σκίτσα.

Ο Ντεμπισσύ ξεκίνησε τη σύνθεση του έργου *La Mer* (Η Θάλασσα) το 1903 και την ολοκλήρωσε το Μάρτιο του 1905. Παρόλο που το έργο χωρίζεται σε τρία μέρη (αντί για ένα συνολικά), μπορεί να θεωρηθεί σαν ένα συμφωνικό ποίημα, με την ευρύτερη έννοια, διότι δεν περιγράφεται κάποια συγκεκριμένη θάλασσα, αλλά μόνο οι κινήσεις των κυμάτων. Στο έργο αυτό ο συνθέτης δίνει ιδιαίτερη προσοχή στην επεξεργασία της χροιάς και της δυναμικής, καθώς και στην εναλλαγή των ρυθμών, αποφεύγοντας το παραδοσιακό ρυθμικό σύστημα. Πολλά από τα στοιχεία του έργου είναι εξαιρετικά πρωτοποριακά για την εποχή του.

Το α' μέρος, "De l' aube à midi sur la mer" (Από την αυγή μέχρι το μεσημέρι στη Θάλασσα) χαρακτηρίζεται από μια ανοδική και συνεχή πρόοδο του μουσικού λόγου, που αρχίζοντας με σουρντίνα καταλήγει σ'ένα ιδιαίτερα λαμπρό κλείσιμο. Αυτό το μέρος περιλαμβάνει περίπου δύο ίσα τμήματα, απ'τα οποία το πρώτο κλείνει μ' ένα πέρασμα απ' τα πιο σύνθετα της παρτιτούρας ως προς το ρυθμό, αφού συνδυάζει εφτά διαφορετικά μέτρα μεταξύ τους. Το αποτέλεσμα είναι εντυπωσιακό και η αντίθεση με το επόμενο τμήμα, το οποίο εισάγεται μ' ένα θέμα των βιολοντσέλων, είναι εξαιρετικά έντονη.

Το β' μέρος, "Jeux de vagues" (Παιχνίδια των κυμάτων) εμφανίζεται σαν μια πρισματική διάθλαση του ηχητικού χώρου. Τα ηχοχρώματα εδώ είναι πιο διάχυτα και η μορφή βρίσκεται σε συνεχόμενη ροή, δίνοντας έτσι με ιμπρεσσιονιστικό τρόπο την κίνηση των κυμάτων.

Evelin Voigtmann

Α' ΒΙΟΛΙΑ

❖ *Εξάρχοντες*
Κωνσταντίνος Παπαλιόδης
Δημήτρης Χανδράκης

❖ *Κορυφαίοι Α'*
Μίκης Μιχαηλίδης
Γιώργος Πετρόπουλος

...
Μαρία Δρούγου
Μαρία Σουέρεφ
Εὐη Δελφινοπούλου
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Κρυστάλλης Αρχοντής
Αναστασία Μισυρλή
Ειρήνη Ντράγκνεβα
Γιώργος Κανδυλίδης
Έκτωρ Λάππας
Καλλιόπη Μυλαράκη
Μαρία Σπανού

Β' ΒΙΟΛΙΑ

❖ *Κορυφαίοι Α'*
Ανθή Τζίμα
Ντάρια Κάταιου

...
 ❖ *Κορυφαίος Β'*
Νικόλαος Αρχοντής

...
Μίμης Τοπσιδής
Ιουλία Γκουντίμοβα
Αθανάσιος Θεοδωρίδης
Αλκέτας Τζιαφέρης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Κωνσταντίνα Πολυζωΐου
Ευαγγελία Κουζώφ

ΒΙΟΛΕΣ

❖ *Κορυφαίοι Α'*
Νεοκλής Νικολαΐδης
Lutz Kühne

...
Νικόδημος Δέλλιος
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Φελίτσια Ποπίκη
Κατερίνα Μαρτροπούλου
Αλεξάνδρα Βόλται

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

❖ *Κορυφαίοι Α'*
Δημήτρης Πάτρας
Δημήτρι Κουντίμοβ

❖ *Κορυφαίος Β'*
Ρένος Μπαλτάς
 ...
Γεώργιος Μανώλας
Ανθή Κοντογιαννάκη
Απόστολος Χανδράκης
Δημήτρης Πολυζωΐης
Ζόραν Στέπιτς
Βίκτωρ Δάβαρης
Γιάννης Στέφος
Ιλονα Νάκη-Φερένος

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

❖ *Κορυφαίοι Α'*
Γεώργιος Γράλιστας

❖ *Κορυφαίοι Β'*
Χαράλαμπος Χειμαρίος
Ειρήνη Παντελίδου
 ...
Αναστάσιος Μαυρουδής
Ελένη Μπουλασίκη
Ιωάννης Χατζής
Λεωνίδας Κυριδής

ΦΛΑΟΥΤΑ

❖ *Κορυφαίοι Α'*
Πέτρος Σουσάμογλου
Νίκος Δημόπουλος

❖ *Κορυφαίοι Β'*
Ιλιε Μακοβέϊ
Γεώργιος Κανάτσος
 ...
Νίκος Κουκής
Ιωάννης Ανισέγκος

ΟΜΠΟΕ

❖ *Κορυφαίοι Α'*
Δημήτρης Κίτσος
Δημήτρης Σαφαρίδης

❖ *Κορυφαίοι Β'*
Νικόλαος Καλπαξίδης
Βλαντιμίρ Γκάνεβ
Κωνσταντίνος Χασιώτης
 ...
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

❖ *Κορυφαίοι Α'*
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης

❖ *Κορυφαίοι Β'*
Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή
Οβίντιου Καπλέσκου
 ...
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

❖ *Κορυφαίοι Α'*
Βασίλης Ζαρόγκας
Γιώργος Πολίτης

❖ *Κορυφαίος Β'*
Κωνσταντίνος Βαβάλας
 ...
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

❖ *Κορυφαίοι Α'*
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Christian Beemelmans
Κονσταντίν Ιστράτε

❖ *Κορυφαίοι Β'*
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φαΐζ

Νίκος Δραγομάνοβιτς

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

❖ *Κορυφαίοι Α'*
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόριος Νέτσκας

❖ *Κορυφαίος Β'*
Γεώργιος Αβράμογλου
 ...
Ιωάννης Σισμανίδης
Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

❖ *Κορυφαίοι Α'*
Γιώργος Κόκκορας
Αθανάσιος Ντώνες

❖ *Κορυφαίοι Β'*
Δημήτριος Νέτσκας
Φώτης Δράκος
 ...
Βαγγέλης Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ

❖ *Κορυφαίος Β'*
Γιώργος Τηνιακούδης
Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

❖ *Κορυφαίοι Α'*
Βλαντιμίρ Αφανάσιεφ
Δημήτριος Βίττης

ΚΡΟΥΣΤΑ

❖ *Κορυφαίος Β'*
Κωνσταντίνος Χανής

...
Ελευθέριος Αγγούριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΠΙΑΝΟ

Μαριλένα Λιακοπούλου

ΑΡΠΑ

Γεωργία Ξαγαρά

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ

Βασίλης Ξαγαράς

Η επόμενη συναυλία

28/09

Α . Π . Θ .

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΧΑΛΚΙΝΩΝ ΠΝΕΥΣΤΩΝ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ "ΤΕΧΝΗ" - Κ.Ο.Θ.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ

Σολίστες: Οι υποψήφιοι για τα βραβεία Α', Β' & Γ', με πρόγραμμα της επιλογής τους

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ 21:00

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ-Ο.Μ.Μ.Θ.

ΠΛΑΤΕΙΑ Α'	7.000 ΔΡΧ./20, 54 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β' - ΘΕΩΡΕΙΑ	4.000 ΔΡΧ./11, 74 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	3.000 ΔΡΧ./ 8, 80 €

ΜΕΙΩΜΕΝΟ

(εκπαιδευτικοί, φοιτητές, σπουδαστές, μαθητές ωδείων)	
ΠΛΑΤΕΙΑ - ΘΕΩΡΕΙΑ	3.000 ΔΡΧ./ 8, 80 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	2.000 ΔΡΧ./ 5, 87 €

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ-Α.Π.Θ.

ΠΛΑΤΕΙΑ Α'	4.000 ΔΡΧ./11, 74 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β'	2.000 ΔΡΧ./ 5, 87 €
ΠΛΑΪΝΟ ΔΙΑΖΩΜΑ	2.000 ΔΡΧ./ 5, 87 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	1.500 ΔΡΧ./ 4, 40 €
ΜΕΙΩΜΕΝΟ	

(εκπαιδευτικοί, φοιτητές, σπουδαστές, μαθητές ωδείων)	
ΠΛΑΤΕΙΑ - ΘΕΩΡΕΙΑ	1.000 ΔΡΧ./ 2, 93 €

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται στο Ταμείο της Κ.Ο.Θ. (Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών),
πλ. 0310 223785: Δευτέρα, Τρίτη Τετάρτη, Πέμπτη 10:00-13:00 και 18:00-20:00 και Παρασκευή 10:00-13:00

Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα - αν χρειαστεί - να τροποποιήσει το πρόγραμμα

Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα

Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται και σε παιδιά 6 ετών και άνω

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ - ΠΡΟΒΟΛΗΣ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

τηλ.: 031/ 589156 & 589160, e-mail: koth@otenet.gr

με την υποστήριξη

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Αγγελιοφόρος

K.O.O. - ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ

Κολοκοτρώνη 21

546 30, Σταυρούπολη

Τηλ.: 0310 589156-160, 0310 589163

fax: 0310 604854

www orchestra-thess gr

koth@otenet.gr